

Sygn. akt II KO 36/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie P.B.

oskarżonego o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 sierpnia 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art.

37 k.p.k. (sygn. akt VIII K (...)),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w G..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt VIII K (...), wystąpił o przekazanie sprawy P.B., oskarżonego z art. 286 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, a mianowicie Sądowi Rejonowemu w G., podnosząc, że stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu dojazd do tutejszego Sądu. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd podkreślił, że stan zdrowia oskarżonego, który został wykazany w opinii sądowo-lekarskiej powoduje, iż może on brać udział w rozprawie tylko przed sądem w miejscu zamieszkania. Treść opinii sądowo-lekarskiej uprawnia przyjęcie, że stawienie oskarżonego w Sądzie Rejonowym W., wiąże się z narażeniem zdrowia i życia oskarżonego na poważne niebezpieczeństwo (k. 4846).

Zdaniem wnioskującego Sądu, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przemawiające za przekazaniem sprawy w trybie art. 37 k.p.k., gdyż dobro wymiaru

sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy P.B. innemu sądowi równorzędnemu, mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, to jest, Sądowi Rejonowemu w G., bowiem usunięcie obecnego niepożądanego stanu, polegającego na tamowaniu sprawnego przebiegu postępowania z powodu nieobecności oskarżonego, będzie możliwa tylko w wyniku przekazania sprawy do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575*). W opinii Sądu Najwyższego, w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie prowadzącym obecnie sprawę (*por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626*).

W istocie, tak jak podnosi wnioskujący Sąd, z załączonej do akt sprawy opinii sądowo-lekarskiej z dnia 24 kwietnia 2017 r., sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu hematologii wynika, że P.B. choruje od 5 lat na nowotwór złośliwy mózgu, z którego powodu przebył dwukrotnie zabieg neurochirurgiczny. Biegły przewiduje, że w najbliższym czasie (od kilku do kilkunastu miesięcy) dojdzie u oskarżonego do kolejnej progresji nowotworu. Zdaniem biegłego, uczestnictwo oskarżonego P.B. w czynnościach procesowych wydaje się obecnie możliwe w Sądzie właściwym dla miejsca zamieszkania, chociaż liczyć się należy z możliwością wystąpienia powikłań choroby zasadniczej i koniecznością dalszego

leczenia onkologicznego w niedalekiej przyszłości. Mogą one ograniczyć lub wręcz uniemożliwić udział oskarżonego w dalszych czynnościach procesowych.

Wskazane powyżej okoliczności, a także fakt, że miejscem zamieszkania oskarżonego jest G., uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w G.. Tylko taka decyzja pozwoli oskarżonemu na udział w rozprawie, minimalizując czas i trudy związane z dotarciem do sądu. Jak się wydaje, aktualnie jest to jedyna decyzja, która stworzy szanse na przeprowadzenie niniejszego procesu.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.